

शा० ति० “बुभुक्षु च पिपासा च प्राणस्य, मनसः
सूतौ । शोफभोजौ, शरीरस्य जगत्सूतौ, बुभुक्षयः” । उदः
अयम् उदन्य उदकसन्निधिनि ति० “विज्ञा उदन्यया
वर्षाधारा उदन्या इव” ख० २, ७, २, “उदन्या उदकस-
न्निधिनी” भा०

उदनु त्रि० उदन्य-नामधातोः उनु । पिपासौ “दृष्टीजे
न दिव उन्ना उदन्ये” ५, ५, ७, १, “हरिं नवं
ते इव ता उदन्युवः” ख० ८, ८, २, ७, उदन्युवः उदके-
च्छुवन्तः” भा० उवङ् जान्दधः ।

उदन्वत् उ० उदकानि सन्त्यस्मिन् यतए उदन्मानः मस्य वः ।
समुद्रे “उदन्वदन्मःपरिवीतमूर्तिः” भाषः । “अथ उदन्मा-
निव चन्द्रपादैः” कुमा० “अथकाशं किञ्चोदन्मानु” ते च
प्रापुदन्वन्” बुभुधे वादिपूर्वः” रघुः । वेदे नि० २ उद-
कयुक्तमात्रे ति०” स्त्रियां ङीप् । “उदन्वता परिदीवा
रथेन” ख० ५, ८, ७, “उदन्वता उदकयुक्तेन रथेन” भा०
“उदन्वतीरुदकाय या” ख० ७, ५, ४, ४, [चौदापीत् ।

उदप आधाते सौत्रः पर० सक० षेठ् । उदपति । चौदपीत्
उदपात्र न० उदकपूर्व पानम् उदादेशः । जलपूर्व पाने
“भिक्षामप्युदपात्रं वा सृक्कल विधिपूर्वकम्” मनुः ।

उदपान उ० व० उदकं पोयतेऽस्मिन् पा-ल्युट्, उदादेशः ।
कूपमनोपस्थे आते सुद्वलभाधारे । “तद्भागा उदपानानि
वायः प्रक्षवणाणि च” निर्जलेषु च देशेषु आनया-
मासुरन्तमानु । उदपानान्” रामा० । “अथ्यवर्षप्रक्षि-
वणोदपानोदकप्रायः” सुश्रु० । ७४० । उदपानमण्डूकः
पोले समिठादि० ७४० युज्यारोह्या० । आद्युदाकता ।

उदमान पु० “कुल्या आदटभिर्होपैर्होणपादेन आठवः ।
अस्याहं यतिकोभाग उदमान उदाहृत” इत्युक्ते पानभेदे ।

उदय उ० उह्+इ-अच् । व्योतिषोक्ते राशेर्दय रूपे ऽव्यये ।
आधारे अच् । “अथैव इत्यते आस्त्रान् स तेषामुदयः
सूतः” इत्युक्तकक्षणे रवेर्दटिव्योम्यस्याने २ उदयाचले पूर्व
पर्वते । “उदयाचलवर्षाहतेन्दवः” भाषः “उदय-
गिरिपत्नीलीलावमन्दारपुष्पम्” उद्भटः । भावे अच् ।
३ प्रथमदर्शनयोग्यमवने, ४ उद्गी, ५ उद्गने ७ उद्गमे “आ-
त्मोदयः परस्त्रानि” भाषः “प्रभातसमयमिव पूरुदिग्भाग
रागातुमेयमिन्द्रोदयम्” काद० । “नवोदयं नाथमिवौष-
धीनाम्” “निवातस्तिमितां वेलां चन्द्रोदय इवोदधेः”
“उदयमस्तमयञ्च रघुइहवि” रघुः । “अपसेधोदयं
वर्षमहत्कुसुमं फलम्” । “यौ ह सप्तप्रवोधौ तौ

मृतानां प्रवयोदयो” । कुमा० “उदये सद्वाच्यमुज्ज-
्वता” । “आद्यमैः सद्यारम्भे आरम्भसद्योदयः” ।
“प्रसूतावुदयापवर्गयोः” रघुः । “वीर्याङ्कुरा प्रापुद-
यादिवाग्धः” कुमा० चत्त्वर्थे । “विजितजनकबोदयम्”
भाषः । पञ्चाशीमुदयस्य स्वाचिठितराशीनामुदयाष्ट
“निष्पन्नोदयसम्पन्नमुद्गमे समुदयोऽपि अवेक्षणः स-
दाम्” सि० यि० । राशीनां देशभेदेनोदयकालवि-
शेषः सि० यि० । तत्प्रादी निरसदेशकहादी
वन्मानसाधनं यथा “एकस्य राशेर्वृहती व्यक्ता या
इयोस्त्रिमस्यापि हवीक्षतानाम् । खल्लापमज्वाक-
तिवर्जितानां भूतानि वासां त्रिगुणा १४२८ कृतानि ।
अस्रद्युमौर्ध्या विमजेत् फलानां चापान्यधोऽधः परिगो-
धितानि । क्रमोत्क्रमस्थानि निरसदेशे मेघादिकानामु-
दयासवः सुः” यि० । “एकस्य राशेर्वृहती व्येक-
दमी ज्या । इत्येतिरिति षोडशी ज्या । त्रिमस्येति
त्रिज्या । वासां वेगितानां खलीयस्त्रीयक्रान्तिज्यायनै-
र्वर्जितानां भूतानि त्रिज्यागुणितानि खल्लद्युज्या विम-
जेत् । फलानां चापान्यधोऽधः परिगोधितानीति हवीयात्
द्वितीयं द्वितीयात् प्रथमं गोध्यम् । प्रथमं तथाविचमेव ।
एवं लङ्कोदयासवः सुः । अतोपर्याप्तः । अतोऽव्यक्तः
क्रान्तिहस्तस्य दिग्दक्षितत्वात् त्रिज्याधि ज्ञेयाद्युत्पद्यन्ते ।
तद्यथा । मेघान्स्य ज्या क्रान्तिहस्ते कर्णः । तत्क्रान्तिज्या-
लङ्काक्षितिजे भुजः । तद्गोर्नरपदं मेघान्तेऽहोरात्रहस्ते
कोटिः । एवं राशिद्वयस्य ज्या कर्णः । तत्क्रान्तिज्या
भुजः । तद्गोर्नरपदं हृषमान्तेऽहोरात्रहस्ते कोटिः ।
एवं तिराशिज्या कर्णः परमाक्रान्तिज्या भुजः । परमात्य-
द्युज्या कोटिः । एताः कोटयश्चापकरणार्थं त्रिज्याहस्ते परि-
णमिता त्रिज्यागुणाः खल्लद्युज्याय मङ्कावासां चापानि ।
प्रथम मेघोदयस्य कालः । द्वितीयं राशिद्वयस्य ।
हवीयं राशिद्वयस्य । अतो विज्ञेयितानीत्युपपन्नम् ।
इदानीं प्रकान्तेणाहं” प्रमि० । “कीटादिराश-
न्वजकोटिजीवास्त्रिज्या २४२८ गुणाः खल्लदिन-
ज्याप्राः । चापीकताः प्राग्बद्धो विशुद्धाः कीटादि-
कानामुदयासवो वा” यि० । “कीटादिराशन्वजकोटिजीवास्ता
एकद्वित्रिराशिज्या भवन्ति १७।१८।२६७७।२४३८। ए-
तास्त्रिज्या गुणवाः खल्लदिनज्याय मङ्का इति । यैव हृष-
मान्ते व्युज्या सैव कीटानोऽपि २२।८ । यैव मेघान्ते-
द्युज्या सैव सिंहान्तेऽपि २२।६६ । कथान्ते द्युज्या त्रि-